

Din căutări internet, am dat de două reprezentări mai puţin ştiute ale Marelui Vodă Vlad al III-lea, zis şi Kazîklî sau Ţepeş (în maghiară, Munteanul sau transliterat în engleză The Highlander, al Ţinuturilor Înalte).

Prima reprezentare se regăseşte pe site-ul de limba sârbo-croată (care este oarecum pozitiv, dacă nu laudativ la adresa Domnului, cu privire la ajutorul acordat creştinilor sud-dunăreni în speranţele lor anti-otomane şi în justeţea sa chiar exagerată), iar a doua pe site-ul de limbă greacă al wikipedia.

Deci, în Bulgaria, Serbia, Grecia imaginea voievodului ar fi mai pozitivă decât în alte părţi, imagine care, considerăm că este mult mai corectă.

Pe alocuri e amintită şi expresia: "Unde eşti tu Ţepeş Doamne", care în română ar fi o invocaţie către un salvator justiţiar nesperat. Numele său este deasemenea în lista binefăcătorilor mănăstirii athonite Hilandar ca Vlado Cepeš.

Mama sa ar fi fost Snezana (prinţesă moldavă, o rudă a lui Alexandru cel Bun ? Fiică de la prima soţie a acestuia ?).

Se explică masacrul boierilor care l-au ucis pe tatăl său şi pe un frate (Mircea ?) prin faptul că i-ar fi orbit şi îngropat de vii pe cei doi. I se aduce elogiu pentru bunăvoinţa faţă de oameniii simplii şi pentru crearea unei armate populare benevole (prin voluntariat). Este lăudată metoda atacurilor spontane şi nocturne în tabăra otomană. El refuza să poarte coroana (la care avea dreptul), menţionându-se scufiţa distinctivă cu o broşă. Legende pozitive despre figura sa

istorică se păstrează în Banatul sârbesc (Voivodina) şi ţinutul Gorje. Modul cum a murit este disputabil şi absolut incert. După deces, trupul său a fost separat de căpăţână, iar aceasta a fost trimisă conservată în miere la Istanbul, sultanului pentru confirmare a decesului lui Kazîklî Bey. Acolo, ţeasta ar fi fost expusă în loc public, pusă într-un par.

Aflăm că reprezentantul papal, Niccolo Montrousa i-ar fi scris în 1462 Papei despre zvonurile care circulau încă în timpul vieţii lui Vlad al III-lea despre cruzimile acestui Vodă şi ar fi pictat un tablou al său pe când se afla la Buda. Iar în 1464, Papa Pius al III-lea le include în comentariile sale. Alte informaţii îl arată ca pe un erou al creştinilor de până la lanţul Carpaţilor.

O descriere verbală este următoarea:< was not very tall, but very stocky and strong, with a cold and terrible appearance, a strong and swollen nose, swollen nostrils, a thin and reddish face in which very long eyelashes were framed by large light green eyes, which were dark black eyebrows made them look menacing. His face and chin were shaved, except for his mustache. The swollen temples increased the volume of his head. A bull neck was attached [to] his head from which black curls hung on his face and broad shoulders> (The description of Vlad the Apostle by Nikolos Montrousas)

Avea ochii verzi.

Iată reprezentările: a doua este din Galeria Strămoşilor a familiei Esterhazy, sec al XVII-lea, Fortenstein Castel

Scris de Gheorghiţa N. Dobre şi Valentin-Claudiu I. DOBRE din surse scrise şi internet